

Doorgesnoven beleid.

Start met een persoonlijke ontboezeming over eigen ziektecasus, daarna ga ik door naar beleid. Het wordt logisch oppassen! Gaat u mee op reis in de tijd? Eind augustus 2018 word ik met een ontzettende buikpijn wakker. Niet normaal, met spoed naar de huisartsenpost, met superspoed naar de Spoed. Men was bang en ik ook, los van dat ik me bijzonder ziek voelde. Afijn, het werd opname. Darvoor moest een maagsonde geplaatst worden om het braken te stoppen. Wel eens leuk een stroeve slang in je neusgat gehad? Ik ervaar het als een verkrachting, wellicht ben ik een overgevoelig mens, maar dit was me te veel. Blijkbaar wijk ik af. Dat kende men niet. Een kleinere slang was een iets betere pijnlijke oplossing. Knapte iets op. Met een groot verlangen naar huis en huisdieren mocht ik na een poosje naar huis. Bleef supermisselijk. Terug naar de arts. *"Mevrouw we gaan u opereren"*. Was zo beroerd dat de idee van een mogelijk ontwaken met een stoma ook ok leek. Ha, ook voor de operatie moest een maagsonde. Hoe ziek ik ook was, mijn neusgat & ik protesteerden heftig. Neen, neen en nog eens neen. Ja, de verpleegster met *"dan kunt u niet geopereerd worden"*. Ik op dat soort momenten: *"dan opereren we maar niet"*. Ze kwam terug met een zalfje, verdoving van het neusgat, binnen 10 seconden zat de maagsonde op zijn plek. Operatie goed verlopen. Bleek oud wondweefsel van de blinderdarmoperatie op 10 jarige leeftijd die de dunne darm thans afknelde. Hersteld, gelukkig & dankbaar voor deze medische zorg opnieuw naar huis en in de ziektewet. 2018 was ook het enige OMD-weekend 2018 dat het Koopmanshuis dicht was. Hoor nog steeds van mensen dat ze destijds voor een dichte deur stonden!

Aangekaart

Dat neusgatgedoe zat me dwars. Klacht opgeschreven. Behandelend arts woof het weg. Raar dat zo'n klein beetje zelf een issue is? Afijn, laat maar! Mijn dossier zegt dat ik het als traumatisch had ervaren, stimmt!! Twee jaar na dato wederom een akkefietje onverdoofd behandelen in hetzelfde ziekenhuis. Highly sensitive blij ik toch te zijn. De hechtingen uit de hand vanwege carpaal tunnel-syndroom-operatie maakte me opnieuw iemand die oprecht een ongekende pijn ervaart. Onbekend voor verpleging? Nu was ik het zat. Ik had nu n=2=onverdoofd achter de rug. Op naar de klachtenfunctionaris. Die pakt het op, eerst amicaal, daarna triomfantelijk, toen kwam het inzicht en daarna vertragend maar serieus in de procedure. Wat bleek? Conform protocol kan verpleging zonder overleg met de arts het neusgat met een zalfje verdoven. Ok! Dus mijn vragen aan de functionaris: *'Sinds wanneer staat dat in het protocol? Omdat ik geklaagd had? Dan zou het ziekenhuis mij dat hadden moeten laten weten. Als het in het protocol stond, dan is er 3 keer niet-protocollair gehandeld'*. Functionaris zat klem, bleek sinds 2015 in het protocol te staan. In de USA zou ik gewoon financieel /juridisch binnenlopen op mijn gevoelige neusgat met daaraan gekoppeld een community-claim van lotgenoten! Daarna werd het stil, patiënt zet door. Uiteindelijk de manager van de afdeling aan de lijn gehad, is bebroken in het team. Ik probeer uit te leggen hoe vervelend het is om superziek toch voor jezelf op te moeten komen. Dat ik de aanpak van de verpleging niet snap. Een huilende patiënt, terwijl er een simpele oplossing voorhanden is? Waarom dat niet-empatische? Leermoment is dat je zelf het protocol moet checken. Dit heef 3 jaar terriërtalent heeft gevraagd. Sorry gehoord? Neen. Bloemetje? Neen. Mijn stille gelijk alleen. Ja zo'n coronatest in de neus doet alles fijn herbeleven.

David versus Goliath

Ik snap ze wel. Die arme mensen van de Toeslagenaffaire, bijna vermorzeld door een Modern Times Bureaucratie. Overheid die doorschiet in regels en machtsbereik. Kijkt men te veel naar Poetin? Moderne witte boorden die bureaucratisch pijnbanken, raddraaien, vierendelen? Ruimte voor integriteit en medemenselijkheid? Verschuilen achter regels & systeem? Star rücksichtlos doorgaan in je ongelijk? Alles liever dan toegeven dan je fout zat? Elkaar dan indekken & goedpraten? De kunst

is om als individu een moloch, een pijnbank, een groep verkeerd eigenzinnige mensen te keren. Zo'n onrechtvaardige organisatie versus het individu? Wij zijn met meer, jij staat alleen?! Het slachtoffer moet bovenmenselijke krachten opbrengen om deze afbraak te doorstaan. Netjes en beleefd overleven van bureaucratische agressie. Het vraagt moed, kracht, geduld en energie.

Hold your beliefs lightly!

Inspirerende titel van Graysom Perry met een prachtige tentoonstelling in Maastricht in 2016. Niet zo star vasthouden aan het eigen beperkte denkapparaat. Stop met verpolitieken van ego & inhoud. Twijfel eens leuk aan jezelf, check de feiten. Ook het OMT-team, hè. Want als er nu ergens sprake van doorgesnoven beleid is, dan is het dáár wel. Eerst heeft wetenschappelijk een mondkapje absoluut geen zin. Dan mag je géén medisch mondkapje op, dat wel helpt, maar is voor de medische zorg bestemd. Dan moet het niet-100% functionerende mondkapje toch maar op, ondanks dat het geen zin zou hebben. Dan mag mondkapje na een tijdje weer af en henen, zingt de minister. Nu functioneren ze weer bij verplaatsing. Gek hé, dat t niet meer te volgen is? Kunnen we niet een zalfje tegen deze alles-is-in-tegenspraak-onzin ontwikkelen?